

paa Valgtrykshistorier, dem have vi saamænd havt nok af, og jeg antager, at de sidste, der er fket, maa være i de Herrers Erindring baade paa den ene og paa den anden Side. Der er talt herom i altfor høie Toner, og der er ogsaa undertiden talt om den paatrængende Nødvendighed, og er det Tilfældet, saa synes jeg, at de sidste Mars Valghistorier maa tale i meget høie Toner for, at dette Forslag virkelig er paatrængende nødvendigt. At det skulde være saa vanskelig at føre denne Sag igennem, som enkelte Medlemmer antage, det tror jeg ikke. Naar denne Sag ikke er bleven meget omtalt her, mener jeg, at man saa maa kunne anvende det gamle Udtryk, at den, der tier, samtykker. Her er det almindelig Skik og Brug, at naar en Sag kommer frem, og Rogen har Noget imod den, skulle de nok vide at komme frem med de Grunde, de have. Jeg kan da ikke tro, at der skulde være ærede Medlemmer her i Salen, der skulde staa paa det Standpunkt, at de ikke vilde være deres Mening bekendt, det er Noget, jeg ikke har den allermindste Tro paa, jeg antager, at Alle maa være enige om, at har Rogen Noget mod det Princip, der er nedlagt i Lovforslaget, ville de nok komme frem med det. Jeg haaber da, at der ikke eksisterer Rogen af dem, og med det Haab vil jeg slutte Forhandlingen for mit Bedkommende. Jeg vil tillige haabe, at der hverken fra Regeringens, Landstingets eller Folkethingets Side vil blive lagt denne Sag uoverstigelige Vanskeligheder i Veien, men at dette Lovforslag maa komme frem som Lov, idet jeg ikke ser rettere, end at det vil blive til stort Held og Velsignelse for hele Danmark. Jeg tror, at saaledes som det har udviklet sig, hvor den Enes Død ogsaa fører den Andens Død med sig, og hvor den Enes Feiltrin kan føre endnu større Feiltrin med sig baade paa den ene og paa den anden Side, vil det være et væsentligt Gode ved dette Lovforslag, at det vil skaffe Fred og Ro i Landet i en ganske anden Udstrækning, end mange ærede Medlemmer maaske ville tro.

Gad: Jeg skal tillade mig at nedlægge en Indsigelse imod, at det, at man tier stille om et eller andet Spørgsmaal, skal kunne tillægges den Betydning, at man samtykker. Det er en aldeles urigtig Sætning. Det fter saa overordentlig ofte, at man her i Thinget hører Udtalelser, som man lader gaa, og det er ikke alene Tilfældet fra min Side, men det er jo Tilfældet fra Enhvers Side her, at man ofte ikke finder Anledning til at modsig Noget,

som man dog ikke kan vedkjende sig. Den Sætning altsaa, at det, at man tier stille, gjælder som en Tilslutning, har Intet at bethyde her i Thinget, det er kun Afstemningerne og de Udtalelser, man virkelig kommer frem med, der kan lægges nogen Vægt paa. — Hvad nærværende Forslag angaar, skal jeg forøvrigt paa dette Stadium aldeles ikke udtale Andet, end at, hvad enten man anser den offentlige eller den hemmelige Afstemning for i og for sig rigtig, saa vil jeg tilstaa, at jeg for mit Bedkommende har mest Interesse for den offentlige Afstemning. Og selv om jeg kan gaa ind paa den hemmelige Afstemning, saa er det dog for mig givet og sikkert, at hver af disse Afstemningsmaader hænger sammen med sit Valgsystem, og hvis man vil indføre hemmelig Afstemning, maa man altsaa i det Hele taget i flere Retninger gjøre Forandringer i Henseende til hele vort Valgvæsen. Derom skal jeg for Resten paa dette Stadium ikke udtale mig, der bliver nok, inden denne Lov kommer saa vidt, at det er nødvendigt, Veilighed til videre at udtale sig mundtlig eller skriftlig.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Præsts Amts 2den Valgfreds (D. Christensen) har paany bedt om Ordet; under Forudsætning af Thingets Samtykke (Dphold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

D. Christensen: Det er jo en Selvfølge, at det ærede Medlem, der nu satte sig, har fuldstændig Ret deri, at hvert enkelt Medlem her i Salen ikke samtykker, fordi han tier. Men en anden Ting er, at man, naar et saadant Principspørgsmaal som dette kommer frem, og Thinget saa som Helhed ikke udtaler sig derimod, dog føler sig temmelig sikker paa, at Thinget som saadant ikke er uenigt i de store Træk i det Princip, som ligger i dette Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne: (Veth): Jeg har kun begjæret Ordet for en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds (Holch). Han syntes at savne Oplysninger om, hvorvidt Spørgsmaalet om Indførelse af hemmelig Afstemning ved Folkethingsvalgene havde vundet Tilslutning. Jeg nævnte allerede, da jeg forrige Gang havde Ordet, at ved de Forhandlinger, som jeg den Gang antydede, førte, saavidt man da i det Mindste kunde komme til Rundsab derom, Alle uden Undtagelse hemmelig Afstemning ved Folkethingsvalgene paa deres Program.